

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3109211339
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3109211339.36

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov Mgr. D. C., bytom N. F., W. A. XX/X, zastúpenej JUDr. Q. R., advokátom so sídlom v C., N.. sv. P. XX a Ing. Q. V., bytom C. C., K. 1, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 03. júla 2014, č.k. 32P/171/2009- 883 a o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 08. júla 2014, č.k. 32P/171/2009-885 takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením v poradí prvým súd prvého stupňa návrh otca zo dňa 10.04.2014 na zmenu kolízneho opatrovníka mal. A. Q. zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. Q. sú na Okresnom súde Trenčín vedené konania 30PPOm/2/2009, 31P/403/2009, 32P/171/2009, 30P/174/20011, 30P/329/2011, 31P/264/2012, 58Em/5/2012, 60Em/5/2012, 60Em/6/2012, 61Em/5/2012, 62Em/6/2012, 26PPOm/3/2012, 31P/417/2012,30P/8/2013, 34P/96/2013, 31P/302/2013, 31PPOm/3/2013 a 30PPOm/2/2013 a vo všetkých týchto konaniach je na základe rozhodnutia Okresného súdu Trenčín vo funkcii kolízneho opatrovníka ustanovený ÚPSVaR Trenčín. Otec súdu oznámil, že maloletý A. Q. podal na ÚPSVaR Trenčín diskriminačnú žalobu, ktorá je vedená na Okresnom súde Trenčín pod spis.zn. 16C/12/2014 a on podal na ÚPSVaR Trenčín diskriminačnú žalobu, ktorá je vedená na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 18C/12/2014. S poukazom, že medzi ÚPSaR Trenčín - ako žalovaným a maloletým dieťaťom A. Q. a ním - jeho otcom je kolízia záujmov, otec žiadal zmeniť kolízneho opatrovníka a vybrať iného kolízneho opatrovníka, pričom navrhol vybrať kolízneho opatrovníka pre maloletého A. Q. spomedzi ÚPSVaR-ov, ktoré dlhodobo štatisticky vykazujú menšiu zaujatosť proti deťom a ich otcom - ÚPSVaR Ružomberok, ÚPSVaR Liptovský Mikuláš, ÚPSVaR Martin, ÚPSVaR Topoľčany. V danej veci vedenej na tamajšom súde pod sp.zn. 32P/171/2009 je predmetom konania návrh matky na úpravu práv a povinností k maloletému A. Q. a návrh otca na zmenu v úprave styku otca s maloletým A. Q. podľa § 36 ods. 1 a § 25 ods. 1 a 2 Zákona o rodine. Konanie nie je právoplatne skončené. Uznesením tamajšieho súdu č.k. 32P/171/2009 - 6 zo dňa 03.06.2009 bol v konaní o úpravu práv a povinností k maloletému A. Q. ustanovený za kolízneho opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín. Podľa § 73 ods. 2 písm. b) bod 2 zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov vymedzuje pôsobnosť úradov práce, sociálnych vecí a rodiny vo forme funkcie kolízneho opatrovníka podľa osobitného predpisu, ktorým je ust. § 31 zák. č. 36/2005 Z.z. (Zákon o rodine). Konštatoval, že ustanovenie § 90 ods. 4 cit. zákona určuje miestnu príslušnosť úradu práce sociálnych vecí a rodiny. Miestne príslušným úradom práce sociálnych vecí a rodiny je podľa § 90 ods.4 pís. a) citovaného ustanovenia ten úrad, v obvode ktorého má dieťa obvyklý pobyt. Maloletý A. V. má svoj obvyklý pobyt so svojou matkou v N. F., teda v obvode Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín.V danej veci mal súd prvého stupňa za to, že ustanovený opatrovník mal. dieťaťa Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Trenčín v konaní pred súdom o úpravu práv a povinností k mal.

A. Q. si plní svoju funkciu kolízneho opatrovníka riadne a v záujme maloletého dieťaťa. Dôvodom pre zmenu kolízneho opatrovníka podľa názoru súdu nemôže byť ani skutočnosť, že maloletý A. Q. a otec podal proti ÚPSVaR Trenčín, diskriminačné žaloby. ÚPSVaR je právnická osoba, ktorá vykonáva svoje zákonom stanovené povinnosti prostredníctvom pracovníkov. Ak by prišla do úvahy námietka zaujatosti pracovníka úradu z dôvodu osobnej zaujatosti a predpojatosti pracovníkov úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, je potrebné poukázať, že o námietke zaujatosti pracovníka úradu práce, sociálnych vecí a rodiny je oprávnený rozhodnúť orgán príslušný podľa § 12 ods. 1 zákona č. 71/1967. Keďže súd nezistil v zastupovaní maloletého ÚPSVaR Trenčín nedostatky, ktoré by odôvodňovali zmenu opatrovníka, návrh otca na zmenu kolízneho opatrovníka mal. A. Q. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. V podstate ho navrhol zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na rozhodnutie o ustanovení iného kolízneho opatrovníka pre mal. A. Q. na obdobie až dovtedy, než bude k dispozícii právoplatný rozsudok vo veci diskriminačných žalôb vedených na súde prvého stupňa pod sp. zn. 16C/12/2014 a pod sp. zn. 18C/12/2014. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa a nepreskúmateľnosť napadnutého uznesenia. Nestotožnil sa s názorom súdu prvého stupňa, ktorý vyjadril spokojnosťou s prácou kolízneho opatrovníka. Je pochopiteľné, že súd prvého stupňa je spokojný s tým, že kolízny opatrovník mu nepripomína, že porušuje právo mal. A. Q. byť vypočutý v konaní v zmysle čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Správne sa podľa jeho názoru mal súd prvého stupňa vysporiadať s otázkou, ako je s prácou kolízneho opatrovníka spokojný mal. A. Q.. Žiadal, aby sa odvolací súd vysporiadal s tým, či kolízny opatrovník v konaní č.k. 32P/171/2009 presadzoval právo mal. A. Q. V. byť počutý, alebo či kolízny opatrovník mlčaním súhlasil s porušovaním ľudských práv mal. A. Q. V. podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Ak Okresný súd v Trenčíne vydal rozhodnutie bez znalosti slobodného názoru mal. A. Q. , tak proces 32P/171/2009 je spravodlivým, alebo nespravodlivým procesom? Bez vysporiadania sa s tu uvedenou námietkou, nemá žiadny súd právo konštatovať, že kolízny opatrovník si plní svoju funkciu kolízneho opatrovníka riadne a v záujme mal. A. Q. V., ako je uvedené aj v uznesení č.k. 32P/171/2009-883 zo dňa 03.07.2014. Ďalej žiadal, aby odvolací súd sa vysporiadal s tým, či kolízny opatrovník, ako zástupca mal. A. Q. v konaní č.k. 32P/171/2009 vôbec niekedy zisťoval slobodný názor mal. A. Q.. Mal za to, že bez vysporiadania sa s uvedenou námietkou nemá žiadny súd právo konštatovať, že kolízny opatrovník si plní svoju funkciu kolízneho opatrovníka riadne a v záujme mal. A. Q., ako je uvedené aj v napadnutom uznesení. Poukázal na to, že konajúca sudkyňa Okresného súdu Trenčín v konaní sp. zn. 32P/171/2009 musí k informácii o súdnom spore medzi kolíznym opatrovníkom a účastníkmi konania pristupovať s maximálnou obozretnosťou, pretože nedá sa vylúčiť, že skutky, z ktorých otec a mal. A. Q. obžalovali kolízneho opatrovníka, budú uznané nezávislým súdom (t.j. iným súdom, než je okresný súd Trenčín) za dôvodné na rozhodnutie v prospech žalobcov, nedá sa vylúčiť, že kolízny opatrovník už iba z dôvodu uvedených diskriminačných žalôb bude zaujatý proti mal. A. Q. a proti jeho otcovi. Preto v konaní 32P/171/2009 musí byť zmenené rozhodnutie o kolíznym opatrovníkovi, pretože najvyšší záujem dieťaťa je dôležitejší, než ničím nepodložená spokojnosť Okresného súdu Trenčín s tým, ako Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka mal. A. Q. v konaní 32P/171/2009. Namietal, že od septembra 2013 spolu s dieťaťom nebol. To je dôsledok toho, ako kolízny opatrovník riadne a v záujme mal. A. Q. vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka. Počas leta 2014 sa rovnako nestretávali. Opäť to je dôsledok toho, ako kolízny opatrovník riadne a v záujme mal. A. Q. vykonáva funkciu kolízneho opatrovníka. Ďalej uviedol, že kolízny opatrovník v konaní č.k. 32P/171/2009 presadzuje taký rozsah a štruktúru styku mal. A. Q. a jeho otca, ktoré opakovane spôsobujú mal. A. Q. bolesti brucha a hlavy. O tejto skutočnosti opakovane informoval Okresný súd Trenčín aj kolízneho opatrovníka. Mal za to, že toto sú otrasné dôsledky toho, že kolízny opatrovník bezdôvodne presadzuje krátke maximálne dvojďňové úseky stretávania sa dieťaťa a otca. Ďalej namietal, že konajúca sudkyňa, ktorá napriek tomu, že vie, že ona sama spolu s kolíznym opatrovníkom bezdôvodne spôsobujú mal. A. Q. opakovane zdravotné problémy, má toľko drzosti, že konštatuje, že kolízny opatrovník si plní svoju funkciu kolízneho opatrovníka riadne a v záujme mal. A. Q.. To všetko za situácie, že konajúca sudkyňa a kolízny opatrovník za celú dobu konania (60 mesiacov) ani raz neprejavili záujem zistiť slobodný názor mal. A. Q. napriek tomu, že ich na to opakovane upozorňoval. Žiadal odvolací súd, aby sa vysporiadal s otázkou, či je v záujme mal. A. Q. to, že pravidelne nechce od oca odchádzať a že spôsob, ako dieťa upozorňuje na to, že kolízny opatrovník a konajúca sudkyňa konajú proti jeho právam a záujmom je to, že mal. A. Q. má pravidelné psychosomatické zdravotné problémy, pravidelne vždy vtedy, keď sa musí lúčiť s otcom. Tiež žiadal, aby odvolací súd sa vysporiadal s otázkou, či je kolíznym opatrovníkom

presadzovaný rozsah a štruktúra styku dieťaťa a otca v záujme mal. A. Q. a žiadal, aby odvolací súd sa vysporiadal s tým, či rozsah styku bez prerušovania v rovnakom rozsahu a štruktúre, ako má matka dieťaťa je, alebo nie je lepším riešením pre dieťa, ktoré by odstránilo psychosomatické zdravotné problémy mal. A. Q..

Matka, ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřili.

V poradí druhým napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zastavil. Mal za to, že v danej veci ide o prekážku veci právoplatne rozhodnutej, keď sa otec dieťaťa návrhom na nariadenie predbežného opatrenia opätovne domáha, aby súd predbežným opatrením rozhodol, že otec mal. A. Q. má právo stýkať sa s maloletým A. Q. každý páry týždeň od pondelka do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni s tým, že matka je povinná dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi pred jej bytom. Konštatoval, že dňa 24.02.2014 sa otec návrhom podaným na súd prvého stupňa domáhal, aby súd predbežným opatrením rozhodol, že má právo stýkať sa s mal. A. Q. každý páry týždeň od pondelka do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni s tým, že matka je povinná dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi pred jej bytom. Okresný súd Trenčín svojim uznesením č.k. 32P/171/2009-842 zo dňa 20.03.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne konanie č.k. XXCoP/XX/XXXX-XXX zo dňa 14.05.2014 toto konanie zastavil. Dňa 11.06.2014 podal otec opätovne návrh na nariadenie predbežného opatrenia s rovnakým petitom ako v návrhu zo dňa 24.02.2014 a opäť sa domáha by súd upravil jeho styk s mal. A. Q. tak, že otec mal. A. Q. by mal mať právo stýkať sa s maloletým A. Q. každý páry týždeň od pondelka do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni s tým, že matka je povinná dieťa na stretnutie s otcom riadne pripraviť a odovzdať ho otcovi pred jej bytom. Podľa názoru súdu prvého stupňa nedošlo v danej veci k zmene skutkových okolností a preto sú dané dôvody, aby súd zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, lebo dôvody, ktoré otec uvádza vo svojom návrhu naďalej tvoria prekážku veci právoplatne rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O.s.p.). Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 103, § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. Konštatoval, že z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že zákon, v záujme zachovania právnej istoty účastníkov konania, predchádza tomu, aby v tej istej veci bolo rozhodnuté niekoľkokrát, alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa o tej istej veci rozhodovať opätovne. Toto však platí len vtedy, ak je daná totožnosť veci tým istým právnym nárokom a tým istým právnym dôvodom vyplývajúcim z totožného skutkového stavu. V danom prípade otec dieťaťa svoj návrh na nariadenie predbežného opatrenia podal opakovane (minimálne viac ako 11 x). Z odôvodnenia uznesenia o nariadení predbežného opatrenia č. k. 30PPOm/2/2009-17 vyplýva, že dôvodom jeho nariadenia boli rozpory medzi rodičmi dieťaťa ktoré sa týkali sa ich spolužitia a starostlivosti o maloleté dieťa, ktoré mohli nepriaznivo ovplyvniť zdravý vývoj maloletého dieťaťa. Keďže rodičia maloletého dieťaťa v súčasnosti spolu nežijú, o výchove maloletého dieťaťa nedokážu vzájomne pokojne komunikovať, pričom v danej chvíli nie je podstatné a ani úlohou súdu riešiť, ktorý z rodičov je za uvedenú situáciu viac zodpovedný, dôvody na nariadenie predbežného opatrenia stále pretrvávajú. Súd tiež poukazuje na to, že charakteristickým znakom predbežných opatrení je aj ich dočasnosť a tiež skutočnosť, že o nariadení predbežného opatrenia súd môže rozhodnúť bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania. V prípade starostlivosti súdu o mal. dieťa stačí, aby z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia okrem elementárnych náležitostí vyplývala potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia za nezmenených skutkových okolností), bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo, aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O.s.p. alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. Prekážka veci rozhodnutej (res iudicate) v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia, táto vec prejednávaná znova. To však platí len potiaľ, pokiaľ je daná totožnosť veci, t. j. ten istý nárok, o ktorom sa už právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav, vymedzený petitom, vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. Podľa názoru súdu prvého stupňa nedošlo k zmene skutkového stavu, v danej veci stále existuje potreba dočasnej úpravy pomerov maloletého dieťaťa a preto hore citované uznesenia súdu tvoria prekážku veci právoplatne rozhodnutej a súd konanie o návrhu otca na zrušenie

predbežného opatrenia s poukazom na § 104 O.s.p. zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., nakoľko konanie bolo zatavené.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Navrhol ho zmeniť tak, že jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia bude vyhovené, resp. žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne právne posúdenie veci. Vytýkal súdu prvého stupňa, že všetky rozhodnutia v danej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/171/2009 boli vydané v rozpore s článkom 12 Dohovoru o právach dieťaťa. Z toho vyplýva, že aj rozhodnutia, na ktoré sa odvoláva Okresný súd Trenčín a ktoré tvoria *res iudicatae*, boli vydané v rozpore s uvedeným článkom Dohovoru, nakoľko boli vydané bez toho, aby maloletý A. Q. bol v konaní vypočutý. Namietal, že súd prvého stupňa mal vec posúdiť podľa toho, či návrh na nariadenie predbežného opatrenia je v súlade alebo v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Poukázal na to, že súd prvého stupňa sa vôbec nevysporiadal so skutočnosťou, že Okresný súd Trenčín opakovane informoval o psychosomatických zdravotných problémoch mal. A. Q., ktoré mu spôsobuje realizácia v súčasnosti platného rozhodnutia o styku otca a dieťaťa. Taktiež namietal, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so skutočnosťou, že s maloletým nebol od 02.09.2013. Mal za to, že napadnutým uznesením došlo k porušeniu ľudských práv mal. A. Q. podľa čl. 10 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa a porušeniu ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Uviedol, že bez navrátenia dieťaťa na dostatočne dlhú dobu naspäť do jeho pôvodného prostredia nemôže Okresný súd Trenčín skončiť zbabranú frašku s číslom 32P/171/2009 - bez navrátenia dieťaťa do jeho pôvodného prirodzeného prostredia na dostatočne dlhú dobu totiž dieťa nenadobudne svoj slobodný názor, ktorý má dieťa právo povedať v každom konaní, ktoré sa dieťaťa týka, ešte predtým, než zaujatý štátny orgán vydá rozhodnutie. V súčasnej situácii má mal. A. Q. do hlavy naprogramovaný názor svojej matky, ktorá dieťa intenzívne programuje proti nemu a vyhráža sa dieťaťu. Mal. A. Q. je vlastnou matkou zastrášaný, o čom informoval opakovane Okresný súd Trenčín, avšak súd všetky tieto veľmi dôležité informácie odignoroval.

Matka ani kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a), § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolania otca proti napadnutým uzneseniam súdu prvého stupňa nie sú dôvodné.

Pokiaľ sa týka v poradí prvého napadnutého uznesenia, preskúmaním danej veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne rozhodol, keď návrh otca na zmenu kolízneho opatrovníka zamietol. Z obsahu spisu nevyplýva, že by si kolízny opatrovník svoju funkciu neplnil riadne, so všetkou starostlivosťou, alebo by konal proti záujmom dieťaťa. Pokiaľ z odvolania otca vyplýva, že žiada zmenu kolízneho opatrovníka z dôvodu, že tento nevykonáva zastúpenie dieťaťa v jeho záujme, táto skutočnosť z obsahu spisu doposiaľ nevyplýva. Pokiaľ otec poukazoval na tú skutočnosť, že je v súdnom spore s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, keď podal voči tomuto úradu diskriminačnú žalobu aj odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa má za to, že úrad práce, sociálnych vecí a rodiny je právnická osoba, ktorá je povinná v zmysle zák. č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a sociálnej kuratele objektívne a nestranne hájiť záujmy dieťaťa, pristupovať k veci profesionálne.

Pokiaľ sa týka druhého napadnutého uznesenia, ktorým bolo konanie o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia zastavené, odvolací súd zdôrazňuje, že účelom predbežného opatrenia je zabezpečiť predbežnú /dočasnú/ úpravu pomerov účastníkov konania, alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby - v tej istej veci /pre účely tohto stanoviska to znamená o tom istom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, podanom rovnakým účastníkom konania za nezmenených skutkových okolností/ - bolo predbežné opatrenie nariadené niekoľkokrát, alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne /protichodné/ rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Občiansky súdny poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 83 O.s.p., alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 159 ods. 3 O.s.p. Pokiaľ ale po vydaní už nariadeného predbežného opatrenia dôjde k zmene pomerov /k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie/, nezakladá už právoplatné rozhodnutie zamietajúce

návrh na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci rozhodnutej /§ 159 ods. 3 O.s.p./, a súd môže rozhodnúť o novom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Preskúmaním napadnutého uznesenia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa sa zaoberal procesnými podmienkami konania, ktoré aj správne vyhodnotil. Súd prvého stupňa konanie zastavil z dôvodu prekážky veci rozsúdenej, ktorú predstavuje rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín č.k. 32P/171/2009-764 zo dňa 11.09.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/128/2013-806 zo dňa 13.11.2013. Citovaným uznesením bol zamietnutý návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa otec domáhal úpravy styku s mal. A. Q. každý páry týždeň do nasledujúceho pondelka v nepárnom týždni. V predmetnom konaní otec žiada nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd rozhodol o úprave jeho styku s mal. A. Q.. Návrh na nariadenie predbežného opatrenia je založený na totožnom skutkovom stave, ako bol vo vyššie citovanom konaní o nariadenie predbežného opatrenia, otec navrhoval totožnú úpravu styku s mal. A. Q.. Odvolací súd na základe uvedeného má za to, že súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie na správnom právnom posúdení, keďže správne rozhodol o zastavení konania pre prekážku veci rozsúdenej. Na vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia preto námietky otca uvádzané v odvolaní nemajú žiaden vplyv.

Z týchto dôvodov odvolací súd v poradí prvé i druhé napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.